

KERSTMORGEN 2015

Over de hele wereld is weer gevierd dat in deze nacht Gods Zoon is geboren. Een kind dat hoop brengt, geboren in de stal van Bethlehem. Over de hele wereld hebben mensen elkaar zalig kerstfeest gewenst. Overall is gebeden voor vrede en geluk. Nog vol van die boodschap komen gelovige mensen ook vanmorgen bij elkaar om de volheid van Gods licht te overwegen, dat straalt in dat mensenkind midden onder ons. Laten we ons hart ervoor openen. Broeders en zusters, erkennen we onze zonden om het mysterie van de eucharistie waardig te kunnen vieren.

Johannes, de schrijver van het evangelie, was al oud toen hij zijn verhaal op papier zette. Hij heeft niet meer het verhaal van het Kind in de stal van Bethlehem willen vertellen, dat kenden de mensen al. Hij vertelde wat de diepste betekenis van die geboorte van Jezus was. Hij vertelde niet meer over dat kleine licht dat in de nacht in onze wereld kwam, maar over het grote licht dat alle duisternis verdrijft. De inleiding op zijn Evangelie, de proloog die we zojuist gehoord hebben, is de tekst die de liturgie ons op kerstmorgen voorhoudt, ter bezinning, ter meditatie. Een Woord dat licht geeft, een woord dat vlees wordt ook in ons leven, ook in ons bestaan. Laten wij ons hart ervoor openen.

In den beginne was het Woord, schrijft hij. Wat bedoelde hij daarmee? We moeten denken aan het scheppingsverhaal, dat God sprak en dat de wereld ontstond. Het gaat om een scheppend woord, een woord dat tegelijkertijd een daad is, het Woord dat iets teweeg brengt en waarin God zich uitsprekt, zich openbaart. Het Woord van God, dat is Christus, die in de eeuwigheid altijd al bij God was en die één met de Vader is. Het woord is eigenlijk Gods plan, Gods concept, waarmee Hij de wereld geschapen. God zag Christus en Hij dacht: zo moet het worden, zo mooi en gaaf moet de wereld en de mens worden. Zo heeft Hij door Christus alles gemaakt, naar zijn voorbeeld, volgens zijn blauwdruk. 'Alles is door Hem geworden en zonder Hem is niets geworden wat geworden is'. Zo heeft God een volmaakte en prachtige wereld geschapen.

Maar de wereld bleef niet zo mooi. Er sloop een donkere schaduw in. Het kwaad kwam erin: het kwaad van menselijke zonde, van hebzucht en egoïsme. Het kwaad dat kwetsbare mensen misbruikt worden, het kwaad dat mensen anderen tekort doen voor hun eigen gewin. Het kwaad van bitterheid en zinloze agressie. Duisternis kwam in de wereld. Een dichte duisternis die het licht verdreef. Wij hoeven niet lang te zoeken en er niet lang over te praten. Ieder van ons is zich bewust van dat kwaad. We horen er elke dag over in het nieuws. En als we eerlijk zijn komen we het ook tegen in ons eigen hart: de neiging om onszelf voorop ten stellen, ten koste van anderen. Een donkere schaduw in het hart van ieder mens.

Op talrijke manieren heeft God geprobeerd ons te hulp te komen, zegt de Hebreeënbrieff, door vele verschillende profeten die God naar de wereld zond. Maar de mensen wezen hen steeds opnieuw af. Uiteindelijk is Hij zelf gekomen, in zijn Zoon, de afstraling van zijn heerlijkheid en het evenbeeld van Gods wezen. God blijft niet op een afstaand, maar is betrokken. Met heel zijn wezen wordt Hij geraakt door wat mensen elkaar aandoen. Hij komt naar ons toe.

Dat Woord dat altijd bij God was en dat het pure licht was, Christus zelf, is naar de wereld gekomen, om licht in het duister te laten schijnen. Dat is wat wij elk jaar opnieuw met kerst vieren. De geboorte van dat kind is eigenlijk de komst van Gods Zoon naar de wereld. Uit uw hemel zonder grenzen, komt Gij tastend aan het licht, met een Naam en een gezicht, even weerloos als wij mensen, zingt een kerstlied. In die weerloosheid komt God zelf naar ons toe in de gestalte van een kind. Het woord, het eeuwige Woord van God, is vlees geworden, is

mens onder de mensen geworden. Hij wil ons bestaan delen, Hij wil ons niet overlaten aan zonde en kwaad, maar wil ons ervan redden en dat doet Hij door onder ons te komen en een aards, lichamenlijk mens te zijn en ons deelgenoten te maken van zijn licht.

Wat deden mensen met dat licht van Hem? Wat doen wij met dat licht, dat krachtige licht dat de duisternis verdrijft? De wereld heeft hem niet erkend, schrijft Johannes, de duisternis kan het licht niet aan, zijn eigen mensen ontvingen Hem niet en geloofden hem niet. Maar aan degene die Hem toch opnamen en die wel in Hem geloofden, gaf Hij het vermogen kinderen van God te worden. Hij de nieuwgeboren Zoon van God, zorgt ervoor dat wij kinderen van God mogen zijn.

Kind van God zijn, wat houdt dat in? Wij weten dat wij een aardse vader en moeder hebben, zoals Jezus een aardse moeder had. Wij lijken op onze ouders, nemen bepaalde trekjes van hun over. Je blonde haar en je blauwe ogen heb je van je moeder, zeggen mensen wel eens, maar je vrolijkheid en vlotte babbelen heb je van je vader. Onze mooie en onze minder fraaie eigenschappen zijn gedeeltelijk te herleiden tot onze ouders en voorouders. Maar wij hebben ook een hemelse Vader. Jezus is zelf de zoon van God, maar door Hem zijn wij bij ons doopsel allemaal aangenomen als kinderen van God. Jezus leerde ons ook God als Vader aan te spreken. Hij is echt onze Vader en wij hebben ook van Hem bepaalde trekjes. Wij lijken op Hem, zijn beeld in ons is hersteld. Dat we kunnen liefhebben en dat we trouw kunnen zijn en dat we de waarheid kunnen kennen, zijn trekjes die we van onze hemelse vader hebben.

Vandaag vieren wij het Kerstfeest, God is mens geworden, en daardoor mogen wij mensen delen in het Goddelijk leven; het woord is vlees geworden en daardoor krijgt ons aardse bestaan deel aan Gods eeuwigheid. Gods zoon wordt als mens geboren en zo worden de mensen opnieuw Gods kinderen. Van zijn volheid hebben we ontvangen en mogen we steeds opnieuw ontvangen, zegt Johannes, genade op genade. Door de komst van Jezus en door zijn leven en sterven is het kwaad overwonnen en is er een nieuwe schepping begonnen, een wereld zoals God die eigenlijk bedoeld had. En ieder mens die zich daaraan toevertrouwd en zich door de doop daarin laat onderdompelen, die zal dat nieuwe leven in het licht ook ervaren. Zijn steun, zijn kracht zal ons steeds opnieuw te hulp komen, zijn licht zal steeds opnieuw stralen in ons duister, zijn genade en waarheid zullen ons bijstaan. Door Jezus zijn we kinderen van God geworden. Het kind in de kribbe is onze broer! We mogen leven als één gezin, in saamhorigheid, in liefde en verbondenheid met God en met elkaar. Zo zal het grote licht van Kerstmis ons leven doorstralen! Amen.